

AFVIST KLAGE: EJ PART, NEDLÆGGELSE AF DEL AF KOMMUNEVEJS BREDDER

Afvist klage over nedlæggelse af en del af kommunevejs bredde (vejen var stadig brugbar), da klagers ejendom ikke blev berørt og klager derfor ikke var part i sagen.

Vejdirektoratet har fra Transportministeriet modtaget din klage af 15. februar 2011. Du har klaget over kommunens beslutning af 24. januar 2011 om ændring af skel mod kommunevejen S gade.

Ved beslutningen blev en del af kommunevejens areal overført til de to ejendomme, som grænser til S gade på stedet, dvs. matr.nr. 18ø og 18u.

Du har i klagen anført, at de to grundejere ikke har ejet grundene i 20 år, og der derfor ikke kan være grundlag for, at de har vundet hævd over arealet.

Det fremgår af dit brev med bilag, at du ejer ejendommen matr.nr. 18aa, N gade 4, som ikke grænser til S gade. Din ejendom berøres derfor ikke af ejendomsberigtigelsen.

Det fremgår også, at S gade har været anvendt af dig siden du opførte hus på din ejendom i 1963, men at du siden 1965 også har kunnet benytte kommunevejen N gade til at komme til og fra din ejendom. Din ejendom har således vejadgang til N gade.

Vores afgørelse

Vejdirektoratet afviser at tage stilling til din klage, da du ikke er part i sagen om formindskelsen af kommunevejens bredde (ejendomsberigtigelsen).

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse (retlige spørgsmål) efter vejlovgivningen¹, her vejloven². Men vi kan ikke tage stilling til kommunens vurderinger (skøn) inden for lovens rammer. Det følger af vejlovens § 4, stk. 1.

¹ Vejloven, privatvejsloven, vejbidragsloven og vintervedligeholdelsesloven

² Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med en sådan afgørelse har fulgt vejlovgivningen og almindelige forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan heller ikke tage stilling til spørgsmål om hævd.

Vores vurdering

For at være part og klageberettiget skal den, der klager over en afgørelse, have en væsentlig, individuel og direkte interesse i sagens afgørelse og udfald.

At interessen skal være individuel indebærer, at den pågældende skal have en anderledes og mere speciel interesse i den pågældende afgørelse end trafikanterne på vejen i almindelighed.

At interessen skal være direkte indebærer, at der normalt skal være et vist direkte forhold mellem klager og afgørelsen. En afledt interesse er således ikke tilstrækkelig.

Kommunens ejendomsberigtigelse retter sig mod indehaverne af ejendommene matr.nr. 18ø og 18u.

Det forhindrer dog ikke, at også andre efter en konkret vurdering kan have en så væsentlig, individuel og direkte interesse i sagen, at de må anses som part.

Vi mener, at du ikke har den nødvendige individuelle interesse i spørgsmålet om formindskelsen af kommunevejens bredde til at kunne anses for klageberettiget.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at din ejendoms adgangsforhold til offentlig vej ikke bliver berørt af beslutningen. Du berøres derfor alene som almindelig trafikant i området, og trafikanter er ikke parter i sager om nedlæggelse af offentlig vej.

Vi er ikke enige i, at du som borger er medejer af offentlig ejendom og derfor part i sagen.

Vi kan på den baggrund ikke tage stilling til din klage og foretager os ikke mere i sagen.

Hvis kommunen fremover efter vejlovgivningen træffer en afgørelse du er part i, vil du kunne klage til Vejdirektoratet over en sådan afgørelse.

Hævd

Vi kan oplyse, at hvis en offentlig vej ikke er udskilt i matriklen, er det principielt muligt at vinde hævd over arealet. Dette fremgår af vejlovens § 88, stk. 2, modsætningsvist. S gade er ikke udskilt i matriklen, hvilket betyder, at vejen på

strækningen ud for ejendommene matr.nr. 18ø og 18u ligger på ejendommen matr.nr. 18ai, som kommunen ejer.

Vi kan som nævnt ikke tage stilling til, om der i det foreliggende tilfælde er grundlag for at anerkende, at ejendommene matr.nr. 18ø og 18u har vundet hævde over det areal, som er blevet tillagt deres ejendomme. Kun domstolene kan i tilfælde af uenighed mellem parterne tage stilling til hævde spørgsmål.

Bestemmelser i vejloven er bindende

Vi kan bekræfte, at vejlovens bestemmelser om hjørneafskæring, §§ 39-42, er bindende regler, og at kommunen administrerer disse bestemmelser som vejbestyrelse, jf. vejlovens § 2, stk. 6, jf. stk. 5.

